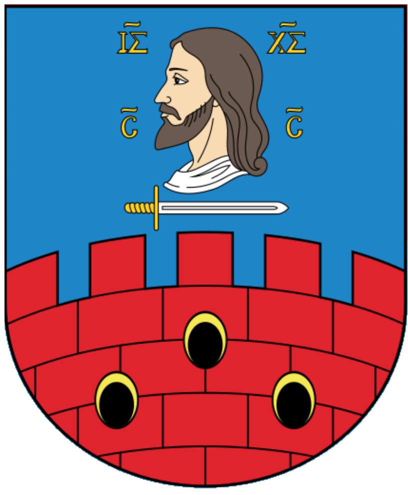

ДЗВІНСКІ ЎЗГОРАК

Кроч на свой родны,
дзвінскі ўзгорак,
каб глядзець
у будучую сінь

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №6 (131)
ТРАВЕНЬ 2021 ГОДА

ПАЛІТВЯЗЕНЬ

ПАЛІТВЯЗНЮ ДАЗВОЛІЛІ СПАТКАННЕ

Жонка палітвязня Уладзіміра Малахоўскага, хворага на анкалогію, Ірына пабывала 26 траўня на спатканні з мужам у следчым ізалятары ў Віцебску. Уладзіміра яна не бачыла каля месяца.

Напярэдадні Віцебскі абласны суд разгледзеў яго апеляцыйную скаргу і адмовіў у задавальненні. Прысуд у дачыненні Малахоўскага – тры з паловай гады калоніі – набыў законную моц.

Адразу пасля спаткання, якое доўжылася амаль 2 гадзіны і праходзіла ў віцебскім СІЗА-2, жонка палітвязня падзялілася сваімі эмоцыямі і думкамі.

«Як мяне ўбачыў, узрадаваўся, заўсміхаўся. Але вельмі бледны, на свежае паветра іх мала выводзяць. У камеры ўвесь час паляць, і ад гэтага нікуды не дзенешся. Рэчы цёплыя яго забрала, яны ўсе прапахлі цыгарэтным дымам. Ён працягвае кашляць, я яму купіла інгалятар», – расказвае Ірына.

Адмаўляюць у аперацыі на пальцы

Паводле яе слоў, за месяц, які яна не бачыла мужа, Уладзімір змяніўся і выглядае больш бледным. Зламаны пры затрыманні палец так і не стаў на месца – патрэбная аперацыя.

«Гэты палец наагул вывернуты ў іншы бок, таму трэба аперацыя. Калі Валодзю ўжо вялі ў аўтазак са зламаным пальцам, і ў аўтазаку, дык ён папярэджваў міліцыянта, каб быў асцярожны, бо ў яго зламаны палец. Але супрацоўнік, наадварот, схапіўся за гэты палец і вывернуў яго. Тады менавіта муж страціў прытомнасць», – успамінае жонка палітвязня.

Яна кажа, што, адміністрацыя ізалятару і начальнік медычнай часткі адмаўляюць Уладзіміру ў правядзенні аперацыі. *«Маўляў, аперацыю рабіць не будзем, таму што «палец – не жыццёва важны орган»*, то бок з гэтым можна жыць», – абураецца Ірына.

«Прыкавалі ланцугом да кратаў»

Распавяла, што, як і на мінулым спатканні, Уладзіміра падчас размовы трымалі прыкутым ланцугом. *«Ад наручнікаў на руках у яго глыбокія сляды, прышпілілі ланцугом да арматуры, да кратаў. Праз шкло па тэлефоне дужа не пагаворыш, там усё трашчыць»,* – кажа.

Уладзімір расказаў жонцы, што ў яго камеры сядзяць людзі па розных крымінальных артыкулах, стасункі паміж сукамернікамі сяброўскія: *«Сказаў, што ўсе адзін аднаго падтрымліваюць. Што*

(працяг на стар. 2)

КРЫМІНАЛ

СУДЗЯЦЬ БЫЛОГА НАЧАЛЬНІКА

У судзе Чыгуначнага раёну Віцебску 7 траўня пачаўся разгляд крымінальнай справы за атрыманне хабару. На лаве падсудных — былы начальнік аддзелу адукацыі Першамайскага раёну Віцебску Павел Краско. Паводле артыкулу 430 КК яму пагражае да 10 гадоў зняволення. Сваю віну ён цалкам адмаўляе.

Справу разбірае **суддзя Дзяніс Аляксеенка.** Па версіі абвінавачання, 44-гадовы **Павел Краско** цягам 2019-2020 гадоў у сваім службовым кабінеце, а таксама па месцы жыхарства *«з карыслівых разлікаў і з мэтай асабістага ўзбагачэння, выкарыстоўваючы свае службовыя абавязкі, учыніў шэраг цяжкіх злачынстваў супраць інтарэсаў службы».*

У матэрыялах крымінальнай справы фігуруе некалькі эпізодаў.

Прыкладам, сцвярджаецца, што 30 снежня 2019 году абвінавачаны, знаходзячыся на месцы працы, атрымаў ад прадстаўніка арганізацыі «Віцебскхолад», якая ажыццяўляла працы на аб'ектах установы адукацыі Першамайскага раёну, пакет, у якім знаходзілася пляшка «Савецкага» шампанскага коштам 4 рублі 69 капеек, каробка цукерак коштам не менш за 10 рублёў, пляшка віскі коштам не менш за 25 рублёў, адрыўны каляндар і канверт з 300 доларамі.

«Такім чынам Краско прыняў для сябе ў якасці хабару матэрыяльных каштоўнасцяў на агульную суму не менш за 671 рубель 64 капейкі», — заявіў **дзяржабвінаваўца** і памочнік пракурора гораду **Аляксандр Філіпенка.**

Апроч таго, *«са студзеня 2020 году да 27 ліпеня 2020 году, дакладная дата не ўстаноўленая, на месцы працы і па месцы жыхарства»* за забеспячэнне падрадных работ на аб'ектах адукацыі атрымаў ад прадстаўніка СП «Візір» матэрыяльных каштоўнасцяў на суму 2700 рублёў 41 капейка, у тым ліку 1200 рублёў, кухонную выцяжку, варачную паверхню і духавую шафу.

Таксама, па версіі следства, Краско атрымаў не менш за 3800 рублёў ад прадстаўніка арганізацыі «Вітсантэхстрой». Спачатку 1200 рублёў, потым 2600 рублёў. 23 кастрычніка, пасля атрымання 2600 рублёў, чыноўнік і быў затрыманы, з таго часу знаходзіцца пад вартай.

Наступнае судовае паседжанне, на якім павінны выступіць сведкі, адбудзецца 15 траўня. Пачатак у 10.00.

Уладзімір Бляўскі
viciebskspring.org

ПЕРАСЛЕД

ТРЫ ГАДЫ «ХІМІІ» ВЫХАВАЛЬНІЦЫ ДЗІЦЯЧАГА САДКА

28 траўня суд Віцебскага раёну вынес абвінаваўчы прысуд у дачыненні да выхавальніцы ў дзіцячым садку Таццяны Туравец.

Суддзя Наталля Траццякова прызнала жанчыну вінаватай паводле арт. 364 КК («Гвалт альбо пагроза ўжывання гвалту ў дачыненні да супрацоўнікаў органаў унутраных спраў») і пакарала трыма гадамі абмежавання волі («хімія»). На абвяшчэнне прысуду Туравец, якая знаходзіцца пад падпіскай аб нявыездзе, не прыйшла.

Суд пастанавіў таксама спагнаць з **Тацццяны Туравец** на карысць **пацярпелага міліцыянта Аляксея Старчанкі** ў кошт кампенсацыі маёмаснай школы за нібыта пракушаную пальчатку 16 рублёў 15 капеек. У даход дзяржавы ў якасці пошліны – 58 рублёў і працэсуальныя выдаткі – 128 рублёў 24 капейкі.

Маёмасць Туравец – мабільнік, тэлевізар і пральную машынку LG – суд пакінуў пад арыштам да выплаты накладзенага спагнання.

Працэс над Таццянай Туравец пачаўся 3 траўня. Для прыняцця рашэння суду спатрэбілася шэсць паседжанняў. Паводле абвінавачання, у ноч з 9 на 10 лютага Туравец перашкаджала міліцыянтам праводзіць санкцыянаваны пракурорам ператрус, чыніла супраціў, пагражала фізічнай расправай, абражала. А пры затрыманні – укусіла міліцыянтаў за пальцы, аднаго з іх ударыла нагой.

Сваёй віны 50-гадовая Таццяна Туравец не прызнала і ў апошнім слове заявіла, што лічыць сябе пацярпелай. У жанчыны былі выяўленыя пашкоджанні сухажылляў пляча, з гэтай прычыны яна лячылася.

Нагадаем, што **дзяржабвінаваўца Мікіта Раманоўскі** прасіў для жанчыны 3 гады пазбаўлення волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах агульнага рэжыму. Але **суддзя Наталля Траццякова** вынесла іншае рашэнне: **тры гады абмежавання волі** з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу. Да набыцця прысудам законнай моцы Таццяна Туравец будзе знаходзіцца пад падпіскай аб нявыездзе.

На абвяшчэнні прысуду Таццяна Туравец адсутнічала.

С. Горкі
"Віцебская вясна"

Чытайце сайт Віцебскага раёна:
http://vicebskreg.by

АДПАЧЫНАК

В ВИТЕБСКОМ РАЙОНЕ ОДИН ПЛЯЖ

На Витебщине официально разрешено отдыхать у водоемов — число пляжей в регионе сократилось до 77.

В Витебском районе есть одно традиционное место вблизи города — озеро Сосно у деревни Должа.

Как и в прежнем году в самом Витебске оборудованными считаются 8 пляжей, это:

Комплекс культурно-массового отдыха имени Советской Армии (парк в Мазурино), река Двина;

Район водозабора № 1, река Двина;

Парк 1000-летия, искусственный водоем;

Районе моста имени Блохина, река Двина;

Парк Победителей, река Двина;

Парк Фрунзе, река Витьба;

Река Витьба (в районе моста Юбилейный по проспекту Людникова);

Сокольники (в районе котельной «Южная»), искусственный водоем.

Кроме этого района всего по одному пляжу оборудовали власти в Бешенковичском и Шарковщинском районах. По два официальных места отдыха в Браславском, Городокском, Дубровенском, Россонском, Сенненском, Толочинском и Чешникском районах.

Больше всего мест отдыха у воды предлагает Верхнедвинский район — там их сразу 10, на один пляж отстал Глубокский район. Эти районе не снизили показатели по сравнению с прошлым годом.

В целом же по области отмечается снижение количества оборудованных мест отдыха у воды: в 2018 году их было 101, в 2019 — 92, в 2020 — 85, а в нынешнем осталось всего 77.

Сяржук Серабро
ННВ

ПАЛІТВЯЗЕНЬ

(пачатак на стар. 1)
ні з кім там не сварыцца і да яго ніхто не чапляецца».

Палітвязень паведаміў, што на шпацыр выводзяць іх рэдка, даводзіцца ўвесь час знаходзіцца ў цеснай і душнай камеры: *«Сядзіць, глядзіць у столь, часам у вакно прабіваецца сонца. Ён вельмі рады, калі з'яўляецца сонца. А так – разгадвае крыжаванкі. Класціся на «шконкі» не даюць днём. Не дазволена».*

Ірына кажа, што Уладзімір вельмі моцна сумуе па дзецях.

Куды этапуюць – не паведамляюць

Жанчына перажывае, што наступнае спатканне з мужам можа адбыцца няхутка, ужо толькі па этапаванні ў калонію. Але куды і калі яго адвязуць – няма інфармацыі. *«Яму нічога не гавораць, хаця сукамернікам ужо паведамілі, хто куды едзе, у які горад, а мужу нічога не кажуць – ён нічога не ведае».*

Рашэнне абласнога суду аб незадавальненні апеляцыйнай скаргі не стала для Уладзіміра нечаканасцю: *«Ад суду ён чакаў тое ж самае, што і я. Чаго ад іх чакаць? Справядлівага рашэння не было і быць не магло»*, – падсумоўвае Ірына.

Тым не менш, Уладзімір Малахоўскі паспрабуе скарыстацца апошнім шанцам і абскардзіць пастанову Віцебскага абласнога суда ў Вярхоўным судзе.

Уладзімір Бляяўскі
"Віцебская вясна"

ЗАБАРОНА

ЗАПРЕТ НА РЫБАЛКУ

Рыбачить около Витебской гидроэлектростанции запрещено до 2026 года.

Рыбалка на реке запрещена на расстоянии 800 метров от плотины ГЭС вниз по течению до места впадения в Двину реки Лужеснянка. Это ограничение будет действовать с 9 июня 2021 года по 9 апреля 2026 года.

Запрет на рыбалку окрестностях плотины Витебской ГЭС впервые был введен в 2015 году. С тех пор он неоднократно продлялся на два года, а на этот раз срок ограничения продлили сразу на пять лет.

Сяржук Серабро
ННВ

СПАБОРНІЦТВА

«ВЕЛОFEST » ПРОЙДЕТ В ДОЛЖЕ

Организатор — ОАО «Витебская бройлерная птицефабрика». В программе — любительские веломарафон, бег на 10 и 21 км, кросс-триатлон, а также развлечения для болельщиков. Предварительная регистрация на соревнования — до 1 июня, так что поспешите, потом взнос станет дороже.

«ВелоFest у Ганны - 2021» пройдет уже во второй раз. В этом году соревнования состоятся 12-13 июня в деревне Должа, на площадке возле ресторана «Приозерный двор «У Ганны».

Программа: спортивная и развлекательная

12 июня, суббота

Любительский кросс-веломарафон — 3 дистанции: 85 км, 50 км, 25 км;

Любительский кросс (бег по пересеченной местности, то есть по природной трассе, по траве, грунту, холмам и т.д.) — 2 дистанции (21 км, 10 км).

13 июня, воскресенье

Любительский кросс-триатлон (2 дистанции). Главная дистанция: плавание — 1 км, велогонка — 40 км, бег — 10 км. Спринт-дистанция: плавание 0,5 км, велогонка — 20 км, бег — 5 км.

Для гостей и болельщиков

Турнир по стрельбе из пневматической винтовки;

Соревнования по вису на перекладине;

Турнир по дартсу;

Соревнования по гиревому спорту (абсолютная категория), вес гири — 24 кг;

Турниры по шашкам и шахматам;

Прогулки на лошадях.

Предварительная регистрация на участие в соревнованиях — здесь. Она продлится до 1 июня. После этой даты размер стартового взноса увеличится.

Участников и гостей фестиваля обещают бесплатно привезти в Должу (информация о расписании транспорта появится позже, следите за обновлениями на сайте Витебской бройлерной птицефабрики и в группах предприятия в соцсетях);

Участников ждет вкусный перекус и горячий чай после соревнований. Предусмотрена мойка велосипедов после турниров. Организаторы предоставят и место для размещения палаток.

Дополнительные вопросы можно задать:

+375-29-712-18-32; 8-0212-69-33-19 (главный судья соревнований);

+375-33-307-04-27; 8-0212-69-24-48 (главный секретарь соревнований);

+375-29-894-06-74, 8-0212-69-24-48 (секретарь соревнований);

+375-29-508-35-20 (судья веломарафона);

+375-29-593-76-55 (судья триатлона);

+375-29-345-43-74 (судья-хронометрист веломарафона, кросса и триатлона).

news.tut.by

АНАЛІТЫКА

ПРАЕКТ “ЛУКАШЭНКА” ЗАКРЫТЫ

Палітычны аглядальнік «КоммерсантЪ FM» Дзмітрый Дрызе лічыць, што Расія пастаўлена перад складаным выбарам — як далей быць з Лукашэнкам.

Парламент Беларусі збіраецца на спецыяльнае аб'яднанае пасяджэнне, каб выслухаць меркаванне Лукашэнкі аб апошніх падзеях у краіне і свеце. Праз суткі, 28 траўня, беларускага кіраўніка чакаюць у Сочы для перамоў.

Лукашэнка мае намер паказаць усяму свету бязмежную народную любоў і кансалідацыю беларускага грамадства вакол уласнай фігуры. Ён той адзіны лідар, які зможа выратаваць краіну ў складаны перыяд. Выступіць і расказаць, што ж адбылося на самай справе, не яго рашэнне — народ пра гэта просіць.

І прыйдуць слухаць кіраўніка шматлікія грамадскія прадстаўнікі. Ім трэба будзе пляскаць у далоні, а яшчэ пажадана праслязіцца пад уплывам патрыятычных пачуццяў. Гэта падобна на абвяшчэнне вайны — Лукашэнка не адзін, яго актыўна падтрымліваюць.

Прыём вядомы — падобнае, напрыклад, актыўна практыкуюць у Паўночнай Карэі. Там пастаянна плачуць і пляскаюць правадырам.

Між тым пытанне, што ж рабіць з Лукашэнкам, напэўна, выходзіць на першы план як для цывілізаванага Захаду, так і для Масквы. Ён ужо зусім хутка прыбывае ў Сочы з чарговым візітам. Аднак навошта ён едзе, што будзе абмяркоўваць і чым усё скончыцца — тут традыцыйна няма ніякай яснасці. Мінулыя паездкі таксама не мелі ніякіх канкрэтных, зменшага бачных, вынікаў. За выключэннем запэўненняў аб вечнай дружбе на фоне жахлівага, варожага Захаду.

А дзе ж інтэграцыя, хочацца спытаць? У адказ — дзяжурныя запэўніванні, што вось яшчэ адна дарожная карта ўзгоднена і бакі сур'ёзна ў гэтым пытанні прасунуліся.

Ёсць папулярны пункт гледжання, што Лукашэнку зусім дрэнна, і ў яго проста няма выбару, акрамя як інтэгравацца. Гэтай версіі хутка 27 гадоў. Вось і цяпер нагода казаць пра тое, што ён падышоў да такой рысы: усё ўжо дакладна, падзецца няма куды, вось і перспектыва блакады — самалёты ўжо не лётаюць. Хто можа дапамагчы? Толькі старэйшы брат. Падпісвайце, Аляксандр Рыгоравіч, становіцеся расійскім губернатарам або займіце нейкую пасаду ў новым аб'яднаным органе ўлады.

Адказаць можна загадзя: не будзе такога. Звярнуцца па дапамогу можна да Кітаю, Турцыі, ААЭ — знойдзецца, каму дапамагчы пры жаданні. А тое і адшукаць ўнутраныя рэзервы. Перавесці эканоміку на ваенныя рэйкі.

Тым больш, беларускі кіраўнік не вельмі лічыцца са сваім партнёрам, нават у такім пытанні, як доступ консула да расійскай грамадзянкі Сафіі Сапегі.

У Мінску, мабыць, добра разумеюць: Расія пры любым збегу абставінаў у адказе за свайго брата.

І ў бядзе яго не пакіне, што б ён не прадпрымаў. Таму інтэграцыя, мабыць, пачакае да лепшых часоў. Зараз трэба абараняцца ад ворагаў.

Дый што цяпер Расіі рабіць з Беларуссю ва ўмовах найвострага крызісу, які ўсё больш і больш раскручваецца. Якраз падумаць, як не дапусціць далейшага абвастрэння, якое можа кепска скончыцца. Якія ўжо ў гэтай сітуацыі дарожныя карты, — іх час, падобна, прайшоў. Трэба прызнаць, што праект Лукашэнка закрыты. Так што пытанне, хутчэй, у тым, як лепш расстацца, каб захаваць твар.

novychas.by

ТУРЫЗМ

ОБЛАСТНОЙ ТУРСЛЁТ УЧАЩИХСЯ В ВИТЕБСКОМ РАЙОНЕ

В веселой, шумной и дружной атмосфере проходят последние майские дни для юношей и девушек северного региона страны. В Малые Летцы съехались ребята из разных уголков Беларуси.

Всех объединяет одно – любовь к туризму. Вблизи озера Шевино палатки расставили 13 команд. В каждой по 12 школьников 12-18 лет плюс двое взрослых кураторов.

Трехдневный слет в самом разгаре, но ребята отмечают, что расслабляться им некогда, ведь в ближайшее время предстоит проявить себя, отстоять честь своего региона и показать все, на что способны. Программа обещает быть насыщенной: велоориентирование (двухэтапная эстафета), короткая и длинная командная дистанции в технике пешего, водного и велосипедного туризма.

Обязательно будет и творчество: представление визитки своей команды, конкурс краеведов, защита газеты «Будни слета», а также демонстрация туристских навыков бытового самообслуживания на природе...

Заведующий сектором туризма и спортивного ориентирования отдела туризма и краеведения областного дворца детей и молодежи Светлана Шорникова отметила, что в соревнованиях принимают участие сборные команды учащихся районов и городов Витебской области в двух возрастных группах. В средней группе заявлены ребята 2007-2009 годов рождения, в старшей – 2003-2006 годов. Всего на турслете присутствует более 250 человек.

Кстати, участники турслета – Артём Авчинников, Максим Романовский, Арсений Мороз – в этом году стали призерами республиканских соревнований по туристско-прикладному многоборью в технике пешеходного туризма Республиканской спартакиады среди детей и молодежи.

К сожалению, небесная канцелярия внесла свои коррективы, но переменчивая дождливая погода на хорошем настроении юных романтиков никак не отразилась. И жизнь в палаточном лагере кипит. Например, представители Ушачского районного центра детей и молодежи готовятся к вечернему конкурсу представления команд, после которого состоится концерт бардовской песни. Полоцкие ребята подкидывают в костер дрова, девушки рядом готовят ароматный обед – щи, картофель и чай. Мальчишки и девчонки Витебского района наводят порядок возле своих временных поселений.

Размеренную палаточную жизнь то и дело разбавляют песни, смех, шутки, перекличка… Соревнования вот–вот начнутся, понятно, что ребятам не до разговоров с журналистами. Неподалеку их уже консультируют по правилам эстафет и технике безопасности.

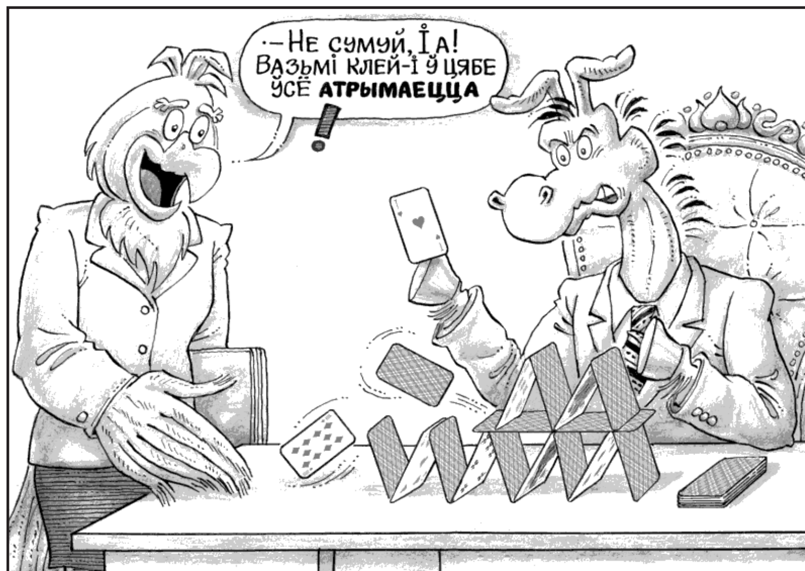
Прощаясь, ребята отметили, что турслет для них – праздник, который объединяет дружбу, любовь к путешествиям по родному краю, адреналин соревнований и стремление к победе.

ЕКАТЕРИНА ЛЯХОВСКАЯ
vitvesti.by

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

ЧАМУ БЕЛАРУСЬ НЕ БЯРЭ ПРЫКЛАД З КІТАЯ

Сучасны чалавек пры ўсёй яго рацыянальнасці лёгка спакушаецца на ідэалагічныя прынады, якія дзяржаўныя прапагандысты шчодра раскідваюць за бюджэтныя грошы.

Беларускі аналаг кнігі Мікалая Куна «Легенды і міфы Старажытнай Грэцыі» яшчэ не напісаны. Але ў будучага аўтара праблем з фактурай не ўзнікне.

Ранжыраваць міфы па ступені іх значнасці — асобная праблема, але пры любым раскладзе ў лідарах акажацца міф пра паспяховасць беларускай мадэлі. Ён падсілкоўваецца не аб'ектыўнымі паказчыкамі эканамічнага развіцця, а параўнаннямі, па-першае, з «ліхімі дзевяностымі», па-другое — з краінамі, чые поспехі без слёз апісаць немагчыма.

Нельга сабе ўявіць, каб «залатыя пёры» беларускай журналістыкі звярталіся ў якасці прыкладу да досведу Сінгапура або Ганконга. Але з «поспехамі» Украіны, якая прайшла праз дзве каляровыя рэвалюцыі, — калі ласка. Пры гэтым бессэнсоўна шукаць інфармацыю пра тое, колькі рэсурсаў Украіна вымушана адцягваць на змаганне з расійскай агрэсіяй. Гэтак жа бессэнсоўна спрабаваць азнаёміцца са статыстыкай датавання беларускай мадэлі «нашай Расіяй».

Каб не быць абвінавачаным у схільнасці высмоктваць інфармацыю з пальца, спашлюся на заяву чалавека з прозвішчам **Пуцін**, якую ён зрабіў у лютым 2017 года: *«Калі вы паглядзіце лічбы, якія прадстаўляе МВФ, то ўбачыце ўражлівыя лічбы схаванай і прамой падтрымкі беларускай эканомікі»*.

МВФ ацэньваў агульную падтрымку беларускай эканомікі з боку Расіі ў 106 мільярдаў долараў толькі за перыяд 2005–2015, або каля $ 9,7 мільярда на год (ад 11 да 27% беларускага ВУП). Сёння на такі ўзровень датацый разлічваць не даводзіцца. Тым не менш, паводле інфармацыі «Газпрома», на льготных цэнах за газ за пяць гадоў (2015–2019) было зэканомлена $7,4 мільярда — дробязь, а прыемна!

Як заўважыў адзін шырока вядомы ў вузкіх колах беларускі навуковец, дыпламат і палітык (тры ў адным): *«Лепшае, што можна прапанаваць, — маштабаванне гісторыі поспеху. У Беларусі ёсць нямала прыкладаў, якія паказальныя не толькі для постсавецкай прасторы, але і для ўсяго свету»*.

Падобная ж думка, але гэтым разам з самай аўтарытэтнай крыніцы, прагучала 7 траўня падчас уручэння дзяржаўных узнагарод: *«Так, гэта ўжо мы з вамі іх (БЕЛАЗ, МТЗ, Мінскі маторны завод) мадэрнізавалі, абнавілі абсталяванне і ўкаранілі новыя тэхналогіі, але асновы і традыцыі заклалі нашы бацькі і дзяды, стварылі цэлыя школы, якія* **не могуць сёння паўтарыць іншыя краіны** *(вылучана. —* **С.Н.***)»*.

Сапраўды так! Не могуць, таму што не здольныя ацаніць вартасцяў рухавікоў Мінскага маторнага завода. Вось і даводзіцца небаракам на аўтамабілі, вырабленыя на сумесным прадпрыемстве ЗАТ «МАЗ-МАН», мантаваць нямецкія рухавікі.

Прыватызаваць можна не толькі заводы і фабрыкі

Адсутнасць рэальных дасягненняў у сучаснасці прымушае адказных за міфатворчасць звяртацца да мінулага. Найбліжэйшае мінулае — савецкае. Але ў савецкіх гістарычных засеках акрамя Гагарына і Перамогі іншыя значныя для сённяшняга дня дасягненні не праглядаюцца. Дый з Гагарыным праблема. Новаспароджанай касмічнай дзяржаве ў геаграфічным цэнтры Еўропы яго ў Расіі не забраць.

Нашы прэтэнзіі на вырашальны ўклад у Перамогу, здавалася б, бясспрэчныя. Тым не менш кожную вясну пра гэта даводзіцца нагадваць — і ў першую чаргу нашчадкам пакаленняў на Захадзе, «якія развязалі гэтую вайну».

Пратэсты 2020 года дазваляюць перакінуць масток (правесці пэўныя аналогіі) «паміж падзеямі ваеннага часу і тымі выклікамі, з якімі сутыкнулася Беларусь цяпер». Сучасная сітуацыя, як гэта не падасца дзіўным, складанейшая, «паколькі процідзейнічаць даводзіцца схаваным сілам». Адбудоўвацца трэба на маршы. «Але пераважная большасць беларусаў разумее, нашчадкамі якога геройскага пакалення з'яўляецца. І забраць у нас права свабодна жыць і працаваць у роднай краіне ніхто і ніколі не зможа».

Каб не трапіць на месца расійскага палітыка Аляксея Навальнага, на якога ветэран падаў у суд, перанясуся з Беларусі ў Расію з дапамогай цытаты з кнігі «Бясконцая імперыя» гісторыка **Аляксандра Абалава і эканаміста Вячаслава Іназемцава:** *«Улада прыватызавала народныя смутак і памяць; спарадзіла дзясяткі прыватных міфаў пра подзвігі ў гады вайны. < ... > Міфалогія гісторыі, якая зводзіцца да гераізацыі ваенных перамог, мела два вынікі: з аднаго боку, яна легітымізавала праблемы ды заклікалі насельніцтва цярпліва трываць нягоды і не здавацца перад нарастаючымі цяжкасцямі. З іншага боку, яна спрыяла прыкметнай канцэнтрацыі ўвагі на ролі асобы (правадыра), што абярнулася рэабілітацыяй Сталіна і сталінізму»...*

Палітыка як пагроза

Поспех спараджае зайздрасць. У спісе смяротных грахоў зайздрасць пазначаная пад другім нумарам. Віртуальныя поспехі спараджаюць віртуальную зайздрасць. Але да такой зайздрасці не варта ставіцца пагардліва. Калі дыстанцыя ад вялікага да смешнага часам не перавышае аднаго кроку, то пераход ад віртуальнага да рэальнага можна ажыццявіць адным клікам. Тыя, хто авалодаў мастацтвам здабываць даходы з забеспячэння інфармацыйнай бяспекі, гэта добра разумеюць.

На міфах пра знешніх і ўнутраных ворагах карміліся, корміцца і будзе карміцца яшчэ не адно пакаленне прапагандыстаў. Канспіралагічная свядомасць ім у дапамогу!

Вось як гэты тып свядомасці вызначае дырэктар «Лявада-цэнтра» сацыёлаг **Леў Гудкоў:** *«Гэта ажыўленне істотнага і магутнага пласта савецкай палітычнай культуры, рудымен-таў сталінскай падазронасці і практыкі «барацьбы са шкоднікамі, шпіёнамі і дыверсантамі», сацыяльна «чужымі элементамі», што цалкам ніколі не знікалі. Такія ўстаноўкі вельмі жывучыя. Яны ўзнаўляюцца дзякуючы захаванасці таталітарных інстытутаў, хоць сёння ніхто не ведае той атмасферы масавага тэрору, якая спарадзіла ўсе падобныя ідэалагемы і міфы»*.

Свет тых, хто сёння пракладае курс беларускай мадэлі, — гэта свет, у якім ідзе жорсткая барацьба за чарговы перадзел сфераў уплыву. Народам, якія не здольныя абараніць незалежнасць і суверэнітэт, не пазайздросціш. Натуральна, у такім свеце «нам трэба як ніколі быць разам і трымацца адзін за аднаго». Таму любы намёк на разнастайнасць у поглядах і ацэнках палохае — і не важна, ці ідзе гаворка пра мінулае, сучаснасць або будучыню.

Такі беларускі шлях. Ён, дарэчы, істотна адрозніваецца ад шляху нашага традыцыйнага партнёра Кітая. Я не спецыяліст па культуры Паднябеснай, таму спашлюся на расійскага філосафа **Аляксея Глухава.** *«Канфуцый да таго, як стаў вучыць, абраў тры тысячы народных песень і з іх вылучыў трыста найлепшых. Ідэя была ў тым, што кіраўнік мусіць ведаць свой народ, ён павінен збіраць яно песні, каб зразумець, «як народ працуе», і зразумець, як ім кіраваць. Зразумець, якія ўяўленні ў народа, што добра, а што дрэнна»*.

Канфуцый, як нескладана заўважыць, прапаноўваў «ісці ад жыцця», а трыста адабраных ім песень павінны былі дапамагчы кіраўніку ўсвядоміць разнастайнасць гэтага жыцця. Без чаго немагчыма ажыццяўляць эфектыўнае кіраванне….

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
"Новы Час"

СВАБОДА СЛОВА

TUT.BY УНИЧТОЖАЮТ, ПОТОМУ ЧТО БОЯТСЯ

Власти пошли в атаку на портал, который охватывает более 60% интернет-пользователей Беларуси.

Задержания, аресты и лишение статуса СМИ

Портал TUT.by встретил свое 20-летие осенью 2020 года, будучи лишенным статуса СМИ, в атмосфере репрессий против журналистов.

Задержания журналистов портала, как и других независимых СМИ, проходили систематически, начиная с предвыборной кампании 2020 года. В основном журналистов задерживали, когда они освещали массовые мероприятия. Многим пришлось побывать на сутках.

2 марта по уголовной статье журналист портала Катерина Борисевич была приговорена судом Московского района Минска к шести месяцам лишения свободы в исправительной колонии общего режима и штрафу в 2900 рублей. Судья Светлана Бондаренко признала ее виновной в подстрекательстве к разглашению врачебной тайны (ч. 3 ст. 178, ч. 5 ст. 16 УК). Ожидается, что Борисевич выйдет на свободу 19 мая….

Орден Иуды

Накануне суда над Касперович 16 мая сотрудник телеканала СТВ Григорий Азарёнок «вручил» порталу «орден Иуды», которым он символично награждает ярких сторонников перемен в стране. Он забросал TUT.by оскорблениями, называл боевым листком, «самым грязным и похабным». Обвинял в преступлениях, например, в координации «сначала незаконных акций, а затем и массовых беспорядков».

Мизогиния проглядывает из пренебрежительного обращения Азарёнка к сотрудницам портала — «тутбайки», и повторяемого несколько раз вопроса, считают ли они себя самыми умными.

Понятно, что подобные оскорбительные выпады Азарёнок не мог бы себе позволить, не получи он отмашку руководства, а оно само — позволение сверху уничтожать ведущий портал страны.

Любопытно, что Азарёнка, по его словам, беспокоит популярность портала: «Постепенно на медиаполе они подобрали под себя практически всё инфопространство. Но не потому, что особо талантливые — содержание они всегда воровали. А потому, что особо изворотливые. И, конечно же, пользовались благосклонностью власти»….

Почему они боятся TUT.by

Все вышеперечисленные мероприятия являются частью давления на портал TUT.by, который для властей является олицетворением негосударственных СМИ.

На портале работает около 70 журналистов, ни один из которых не уволился после событий августа 2020 года, сообщала ранее Naviny.by Марина Золотова.

Такое количество сильных профессионалов — без преувеличения мощь и опасность в глазах власти, которая не терпит альтернативной точки зрения.

По данным Gemius, TUT.by имеет 3,303 млн реальных пользователей в байнете и 62,58% охвата в стране. Это уникальная ситуация не только для нашей страны, но и мира.

В августе прошлого года на волне протестов охват TUT.by составлял 68,62% белорусской интернет-аудитории, его страницы за последний летний месяц открыли почти 420 миллионов раз. Телеграм-канал TUT.by насчитывает более 420 тысяч подписчиков, а страница в Instagram — более 760 тысяч.

Государственные СМИ — и бумажные, и электронные — не в состоянии выдержать честную конкуренцию с TUT.by. Поэтому режим решает проблему самым простым для себя способом — зачищая информационное поле от неугодных для него СМИ.

По сути, власти теперь осуществляют угрозу, которую Лукашенко высказало в адрес независимых СМИ 9 августа прошлого года…

Новости TUT.by можно читать в соцсетях:

Telegram - **https://t.me/tutby_official**

Facebook - **https://www.facebook.com/tut.by**

ВКонтакте - **https://vk.com/tutby**

Instagram - **http://instagram.com/tutbylive**

(скарочана)

Елена Спасюк
naviny.online

ВЫКРАДАННЕ

ЛУКАШЭНКА НЕ ПЕРАМАГАЕ, ЁН У АДЧАІ

Выкраданне апазіцыйнага журналіста проста з самалёта над Беларуссю было жорсткім і простым пасланнем для палітычных апанентаў Лукашэнкі: «Мы дастанем вас дзе заўгодна», — піша «Washington Post».

© picture alliance/dpa/ONLINER.BY/AP

Атрымліваецца, «дрэнныя хлопцы» перамагаюць у Беларусі? Часам так можа здавацца. Але з прымусовага прызямлення рэйса «Ryanair» у Мінску і заключэння Рамана Пратасевіча можна вынесці іншы ўрок. Нават нягледзячы на такое абуральнае запалохванне, сцяна страху бурыцца ў Беларусі. І «дрэнныя хлопцы» ў адчаі. Апазіцыя нікуды не падзелася. А пасля грубай атакі ў нядзелю яна можа толькі павялічыцца.

Еўрасаюз адрэагаваў жорсткімі санкцыямі праз дзень пасля прымусовага прызямлення самалёта «Ryanair», даўшы пачатак працэсу, які заблакуе паветраныя пералёты паміж ЕС і Беларуссю наогул. Ізаляцыя беларускага дыктатара ўзмацняецца. Ходзяць чуткі, што нават Уладзіміру Пуціну ён не падабаецца.

Доўгачасовыя пратэсты ў Беларусі не прыцягваюць увагу, але яны натхняюць. Блогер Сяргей Ціханоўскі у мінулым годзе абвясціў аб намеры кінуць выклік Лукашэнку на прэзідэнцкіх выбарах ў мінулым жніўні. Калі яго арыштавалі праз два дні пасля таго, яго жонка Святлана замяніла яго і вылучыла сваю кандыдатуру. Ціханоўская правяла яркую перадвыбарчую кампанію і сцвярджае, што перамагла, набраўшы 60-70% галасоў. Лукашэнка ж настойвае, што за яго прагаласавалі 80% беларусаў.

Пасля гэтага пачаліся маштабныя пратэсты. Дзясяткі тысяч людзей выйшлі на вуліцы з бел-чырвона-белымі сцягамі, патрабуючы «спыніць таракана». Лукашэнка арыштаваў прыкладна 35 тысяч чалавек. Пратэсты працягнуліся, але больш асцярожна. За дэманстрацыю нацыянальных колераў на вуліцы пачалі адразу ж арыштоўваць. Таму беларусы пачалі вывешваць бялізну, прытрымліваючыся бел-чырвона-белага шаблону. Ці ж насіць шкарпэткі такога колеру.

Журналіста Ігара Лосіка арыштавалі ў чэрвені 2020 года. Але Пратасевіч прагягнуў весці яго блог у дадатку Telegram. Агенты КДБ збівалі і арыштоўвалі людзей. Але маладыя журналісты і іх прыхільнікі працягвалі дзяліцца праўдай.

Менавіта гэта і прывяло да жудаснай дыверсіі на борце самалёта «Ryanair» з мэтай арыштаваць Пратасевіча. Аўтакратычныя кіраўнікі ўжо не бачаць іншага спосабу. Выданне параўноўвае гісторыю Пратасевіча з забойствам журналіста Джамала Кашогі ў Саудаўскай Аравіі.

«Хто здаецца адчайным і напалоханым у гэтых нападах? Гэта бандыты, якія не могуць спыніць нязгодных іншым спосабам, акрамя як выкрасці іх», — гаворыцца ў артыкуле.

Пратасевіч сеў на рэйс з Афін у Вільню не для таго, каб стаць пакутнікам. Ён — журналіст, які жыве ў выгнанні, падарожнічаючы з аднаго горада ЕС у іншы. Але ён працягваў выконваць сваю працу, нягледзячы на хвалю арыштаў дома.

Рэакцыя Расіі на згон самалёта «Ryanair» была цынічнай, але важнай.

«Шакуе тое, што Захад называе інцыдэнт у беларускай паветранай прасторы "шакавальным"», — напісала прэс-сакратарка МЗС РФ Марыя Захарава на сваёй старонцы ў Facebook.

Яна паказала на прымусовае прызямленне балівійскага самалёта ў Аўстрыі ў 2013 годзе, на борце якога быў Эдвард Сноўдэн, які выкрыў таямніцы Агенцтва нацыянальнай бяспекі ЗША. Цікава, што Захарава абрала менавіта гэты прыклад. Яна магла б нагадаць аб іншых выпадках, калі амерыканскі ўрад спрабаваў прымусіць грамадзянскія самалёты прызямліцца з-за падазрэнняў, што на борце былі тэрарысты.

У свеце ідзе бітва паміж аўтакратычнымі лідарамі і маладымі актывістамі, якія хочуць мець права выказвацца свабодна. Гэта адбываецца ў Расіі, Кітаі, Турцыі, Саудаўскай Аравіі, Егіпце, а таксама ў шэрагу іншых краін, уключаючы Беларусь. Адміністрацыя Байдэна разглядае гэта як бітву за захаванне сусветнага парадку на аснове правілаў.

Але калі ЗША хочуць узначаліць гэтую барацьбу, яны не могуць быць крывадушнымі. Бо нават дрэнныя рэчы, якія здзяйсняюць амерыканцы, капіруюць іншыя народы з меншай скрупулёзнасцю. Амерыка вядзе вайну супраць «Аль-Каіды» з дапамогай беспілотнікаў. Азербайджан паўтарае гэта ў бітве з армянамі ў Нагорным Карабаху. Амерыканцы дапытваюць падазраваных у тэрарызме. Саудаўская Аравія і Беларусь выкрадаюць або забіваюць журналістаў, не згодных з уладай.

Прэзідэнт Байдэн хоча змагацца з дыктатарамі без пачатку новай Халоднай вайны. Ён закладзе аснову для гэтага, калі сустрэнецца з Пуціным 16 чэрвеня ў Жэневе. Выданне раіць Байдэну надзець бел-чырвона-белыя шкарпэткі на гэтую сустрэчу, каб нагадаць, на чыім ён баку.

«Washington Post» паводле «УНІАН»
пераклад НЧ

ДЭКРЭТ №2

ПОЛИТИЧЕСКОЕ ЗАВЕЩАНИЕ В ДЕНЬ ПОБЕДЫ

Спасет ли режим «коллективный Лукашенко»? Символика декрета получилась мрачной и двусмысленной.

Свой декрет, который был разрекламирован как эпохальный, Александр Лукашенко приурочил ко Дню Победы. Видимо, желая вложить подтекст типа: моя система тоже окажется непобедимой, враги о нее сломают зубы. «Запомните: пока наше поколение живо, Беларусь всегда будет стоять намертво!» — заявил Лукашенко 9 мая на церемонии возложения венков к монументу Победы в столице. Но символика декрета получилась мрачной и двусмысленной.

«Это будет одно из принципиальных моих решений за четверть века президентства», — так вождь политического режима заинтриговал публику 17 апреля, не раскрывая сути готовившегося документа.

Ичтоженавыходе? Декрет №2 «О защите суверенитета и конституционного строя» предусматривает, что в случае гибели Лукашенко власть переходит к Совету безопасности (что, по мнению многих комментаторов, противоречит конституции). При этом сразу вводится чрезвычайное или военное положение.

Подготовка к чрезвычайке, делегирование полномочий не избираемой народом структуре — это и есть венец правления первого президента? Это всё, что он готов оставить в качестве политического завещания?

Все равно получается автомат Калашникова

Комментируя декрет, депутат Палаты представителей и председатель провластного общественного объединения «Белая Русь» Геннадий Давыдько предупредил политических врагов: «Вы будете иметь дело с коллективным Лукашенко, подумайте об этом».

Тут сразу вспоминается советский анекдот: «Сколько детскую коляску ни собираю, все равно получается автомат Калашникова». Даже в случае гибели Лукашенко у его окружения все равно на уме как образец Лукашенко, при котором страна вползла в застой, прозябание, а не, например, поднявший Германию Конрад Аденауэр или обеспечивший рывок Сингапуру Ли Куан Ю.

Иными словами, в голове у нынешней властной верхушки не парадигма развития, а парадигма консервации режима любыми способами, любой ценой.

Вообще комментарии официальных лиц по поводу принятия декрета выглядят на редкость сумбурными и малоубедительными. Например, председатель Совета Республики Наталья Кочанова заявила, что «наверное, это надо было принимать для того, чтобы показать, что никто здесь сегодня, как президент говорит, не держится дрожащими руками за власть».

Не правда ли, странная трактовка документа, предусматривающего чрезвычайное или военное положение именно для сохранения статус-кво? Лучшим же способом показать, что никто не цепляется за власть, было бы решение организовать честные, поистине конкурентные досрочные выборы.

На этом, собственно, и настаивают оппоненты режима, для демонизации которых его верхушка на всю катушку использовала святую дату 9 Мая (по нехитрой формуле: кто против «батьки» — недобитые фашики).

Вообще все эти спекуляции на трагедии и подвиге предков, к которому нынешняя номенклатура не имеет никакого отношения, равно как и обсасывание темы заговора против вождя, в числе прочего преследуют цель подменить повестку дня, сместить фокус с действительно насущных вопросов демократизации страны и экономических реформ на искусственные страсти-мордасти.

Правящая верхушка боится нового пробуждения народа

О чем на самом деле говорит принятие декрета № 2?

Во-первых, о том, что почти за 27 лет правления первого президента в Беларуси не выстроена нормальная, самодостаточная система государственных институтов. Этим декретом вождь де-факто подтверждает, что сконструировал персоналистский режим, подогнанный под одного человека. Достаточно выстрелить точно снайперу — и вся система под ударом, без чрезвычайки никак.

Во-вторых, большое начальство невольно показывает, что, вопреки заверениям о полном контроле над ситуацией, нервничает, зациклено на видениях страшной расправы над собой. Лукашенко рефреном вспоминает о судьбах Милошевича, Хусейна, Каддафи.

Необходимость форс-мажорного декрета вождь и его окружение мотивируют прежде всего внешней угрозой, но на самом деле, надо полагать, у них перед глазами август 2020-го. Правящая верхушка боится нового пробуждения народа. Наверху очевидно понимают, что репрессии не добавили властям народной любви, что протестная часть общества только закусила губу и ожидает окна возможностей.

Иными словами, этот декрет означает косвенное признание того, что режим непопулярен и держится на дубинках да штыках.

А если без снайпера или чая с полонием?

Но самое главное — при всей этой суете вокруг чрезвычайного декрета, новой конституции общество так и не получает ответа на вопрос о естественной — без снайпера или чая с полонием — смене власти. Хотя по логике вещей, запуск нормального механизма ротации властных элит на корню подрубает потребность плести заговоры, готовить свержение главы государства.

Вообще большое начальство по уши погрязло в риторике о врагах, заговорах, переворотах, необходимости дать отпор. Если все это отбросить — окажется, что король и его свита голые. Нет элементарной позитивной программы, нет никакой стратегии развития. А значит, вызовы времени, которое хоть тресни не остановишь, будут все сильнее испытывать систему Лукашенко на разрыв.

(скарочана)

Александр КЛАСКОВСКИЙ
naviny.online

Заснавальнік і рэдактар: Смолікаў Канстанцін Эдуардавіч

Адрас рэдакцыі: г. Віцебск, вул. 1-я Сененская д.5, Тэл. +375-29-218-98-38, e-mail: kas_vit@tut.by
Газета выдаецца з лютага 2014 г.

Падпісана да друку 30.05.2021 у 15.50
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.